

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. III. - Broj 47

Ljubljana,
24 novembra
1932

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja preplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Franciškanska ulica 6, telefon broj 2177, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 - Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Na osnovu sadašnjosti gradimo našu budućnost

Broj pripadnika našega Sokolstva prekoracije je prvu četvrt miliona. To je već i sama po sebi važna činjenica, koja tek dobija pravi značaj onda, ako se ozremo po našoj širnoj domovini i ponešto podrobnije pogledamo, gde i kako deluju naša sokolska društva i čete. Danas više nije naša organizacija razdeljena tako nejednakomerno po Jugoslaviji, kako što je to bila pre još nekoliko godina unatrag. Ne samo, da su se ojačale sve one starije župe, koje su već pre desetak godina iziskivale pričlanak broj jedinica, već su im se u tome pridružile takoder i one, koje su još tada postojale, da se tako izrazimo, u kaderskom okviru, i koje su imale samo po nekoliko društava u svojim najvećim centrima. Danas skoro nije u našem Savezu župe, koja ne bi brojala više od 30 jedinica, i među njima ne samo par, već častan broj samostalnih društava, a naravno takoder i primerni broj četa, koje moramo da smatramo samo kao nekakove pripravne formacije za kasniju samostalnu društva. Danas, kada se broj društava bliža prvoj tisući, a isto tako i broj četa, mirne duše možemo da ustvrdimo, da je naša organizacija u tom pogledu na svaki način vrlo napredovala.

U vezi pak s pomenutom činjenicom namiće se i ceo niz drugih pitanja, na koja bi bilo potrebno da podamo takoder odgovore. U tom pravcu dalo bi se kao prvo postaviti pitanje, koliko se je ojačala vrsta starijih društava, onih jedinica, koje su već čitav niz godina predstavljale vodeće društva svojih župa, odnosno svojih okružja. U tom pogledu treba pripomenuti, da napredak tih društava pri njihovoj prijašnjoj konsolidovanosti svakako nije tako vidan, kako što je to pri mlađim jedinicama, ipak nam statistički iskazuju i u tom pogledu daju punu garantiju, da u njima rad ne samo da nije popustio, već je na svoj liniji produbljen i da su sva društva, koja spadaju u tu kategoriju, sačuvala svoju vodeću poziciju po župama i okružjima te da i nadalje tvore takoder žarište sokolskog rada u svome kraju.

Drugo je pitanje pak, da li se je niz dobrih društava povećao? Da li nije njihov broj ostao isti kao što je bio pred godinama, ili su im se pridružile i nove, inače mlade jedinice, koje pak u svojem zdravom sokolskom takmičenju neće da zaostanu za starijima. Takoder i u tom pogledu moramo svakako da odgovorimo pozitivno i da podvučemo fakat, da su mnoga mlađa društva širom države pokazala, da posve pravilno razumevaju svoj sok, zadatak i da ga nastoje što bolje izvršiti.

Treće pak vrlo važno pitanje je ono, koje se tiče jedinica, koje su nastale takoreći usput, iz samoga oduševljenja, koje se javljalo u početku, ali su kasnije počele iz različitih uzroka da hramlju u svome radu, i to većinom zato, jer pri njihovom ustavljenju uslovi u dotičnom kraju nisu bili takovi, da je mogao ustrajni i nesmetani rad sokolskog društva da bude potpuno obezdeden. A da li imamo u našoj organizaciji i takovih jedinica? Naravno da ih je, jer svaka organizacija ima sličnih pojava i teškoća. Ipak moramo ovom prilikom da konstatujemo — da nas se ne bi krivo razumelo — da broj takovih društava, koja iz bilo kojih razloga ne mogu da razviju svoju punu delatnost, nije prevelik, iako faktično stanje tih jedinica nije moguće zatajiti. Ipak, župe su većinom u tom pogledu čvrste i mogu da se oslonе na svoje najmoćnije jedinice, te će se s odgovarajućim sredstvima u većini takovih slučajeva moći da svladaju sve slične potreške, čime će omogućiti takoder i malim jedinicama častan opstanak i olakšan rad. Gde pak to ne bude poizlazilo za rukom, biće možda umesna što brža i korenitija operacija, a to samo u korist našoj sokolskoj stvari.

Sokolske čete pak nikako ne smemo da smatramo kao jedno poglavje za se, kako smo to već i u uvodu rekli, već kao pripravne formacije za kasniju društva. U tom pogledu imali bi da pripomenemo dvoje: u prvom redu moramo, polazeći s četama s gledišta gornje konstatacije, istaći načelo, da sokolske čete nikako nisu seo-

ske, i da im usled toga pripada važan zadatak da pod sokolske zastavu skupe sve one državljane, kojima je sokolska misao ujedno i životni nazor. U četama stoga treba da budu okupljeni isto tako svi slojevi i sva zvanja, bez razlike spola, vere i t. d., kako što je to i pri društvenim. Kakovih staleških formacija Sokolstvo ne sme i ne može da požna. Drugo, mišljenje smo, da je bolje da se čete osnivaju tamo, gde samostalno sokolsko društvo za dogledno vreme ne bi moglo u punoj meri iz raznih razloga da vrši svoj zadatak, a to baš što bi mu nedostajali oni uslovi, koji su potrebitni svakom društву.

Ne smemo takoder ni gledati kroz prste na sadašnju položaj. Pored izvanredno velikih, svestrano marnih i dobroj sokolskih društava imamo i ceo niz manjih, ponajviše mlađih jedinica, koje ozbiljno teže da prema svojim mogućnostima i silama dostignu svoje starije susedinice. Nadalje je takoder u Savezu i društava, čiji je početni rad naišao na toliko raznih zapreka i teškoća, da još nije potpuno stalno, da li će se ta društva moći održati, odnosno da li neće biti potrebna njihova reorganizacija, da bi se održali u radu i s vremenom da bi pomalo prešli u red onih posve pozitivno radnih i stvaralačkih jedinica. Takoder i veliki broj četa, koji seže već do prve tisuće, mora da nas opominje, da se za nje ozbiljno brinem. Isto, pojav, kao i pri društvenim, imamo takoder i pri četama. Mnogo stotina ih je, koje su već prebolele početne teškoće i rade upravo uspešno, vezujući u pojedinim krajevinama naše države sa sokolskim telesnim i moralnim uzgojem naroda takoder i rad poljodelsko-ekonomskog karaktera. To baš u tim krajevinama i iziskuju ozbiljne prilike i položaj tamоnog življa. Pri tome je svakako nepotito, da time vrše samo dobro delo, koje će urođiti stotstrukim plodom ne samo za narod kao takav, već takoder i za našu organizaciju. Imamo medutim i takovih četa, čija je budžina još ovisna koliko-toliko o budućnosti. Ali lazeći se pred zadaćom da i ovima pomognemo ne smemo pred tim da usutkemo i da se toga klonimo.

Takova je danas naša sadašnjica. Posuđiva u biti vre zdravi sokolski život i sva braća i sestre rade na tome da uzdrže i da prodube rad, i da tako sokolskoj organizaciji, pored velikog broja jedinica, udare takoder i zdravu, posve stabilnu osnovu, koja će počivati na čistim temeljima Tirševog Sokolstva.

Upremli im medutim danas naš pogled u budućnost, moramo pre svega da računamo sa sadašnjim položajem, i sa svojim sredstvima te da razmišljamo, kako bi bilo moguće da na najefikasniji način što pre našu sokolsku organizaciju podigneмо u njenoj kavčkoj što više u smislu naših idealaca.

Raspolažemo s ogromnim sredstvima, s ogromnim bogatstvom naših duša, silnog baština dr. Miroslava Tirša. Velika volja, ustrajnost, pozrvostnost, disciplina i znati podrediti svoju vlastitu ličnost celini, to su sve najveće i najlepše vrline, a ujedno i tako moćno oružje da se njime borimo protiv svakog nadzorovanja, kao što smo bili sposobni da se baš s tim vrlinama borimo i da smo održali nejednaku borbu pred ratom, kada nam život takoder nikako nije bio ružičast. Tada je sokolska ideja slavila svoje prave triumfe nad svim svojim neprijateljima, bilo iz vrsta vlastitog naroda, bilo pak nad ugnjetacima zatiračima našeg naroda — Beća i Pešte.

Pa da bi onda danas klonuli, plašči se daljnje rada, kada se je, takoreći, i malim jedinicama častan opstanak i olakšan rad. Gde pak to ne bude poizlazilo za rukom, biće možda umesna što brža i korenitija operacija, a to samo u korist našoj sokolskoj stvari.

Sokolske čete pak nikako ne smemo da smatramo kao jedno poglavje za se, kako smo to već i u uvodu rekli, već kao pripravne formacije za kasniju društva. U tom pogledu imali bi da pripomenemo dvoje: u prvom redu moramo, polazeći s četama s gledišta gornje konstatacije, istaći načelo, da se i buduće neće poći pravim putem? Toga uzroka nema!

Na temelju sadašnjosti gradimo našu budućnost!

Zato nam je u prvom redu potrebna samokritika. Sami smo pozvani da posve nadziremo svoje vlastito delo, da spoznamo sve dosadanje dobre strane i da ih nastojimo preneti u celinu, na sve jedinice — društva i čete, da im sve te odlike predu u meso i krv, i da nam se tako još više ojačaju čvrsti temelji. Što pak vidimo da se nije pokazalo kao dobro, otstranimo i nastojmo da nadomestimo s boljim, vrednijim. Zato naša brigba u prvom redu treba danas da bude, kada je tako reći prva etapa našega pohoda završena, da se vratimo sami sebi, svojoj unutrašnjosti, i da najpre dobro između naših dosadanja rad pre nego što namjeravamo da učinimo drugi veliki korak napred. Ojačajmo sva naša društva, da budu po mogućnosti potpuno jednaka u ispunjavanju svih prevezutih sokolskih dužnosti, da bi tako tvorila neprodorna, čvrstu sokolsku tvrdavu, na koju će zamanj navaljivati svaki protivnik sokolske misli i sokolskog uzgoja. Što je pak slaboga, nastojmo da poboljšamo, ili pak odrežimo sve one redove, koji bi mogli da preteču našu potpunu konsolidaciju. Bolje to pre, nego da bi bilo prekasno. U našim pak sokolskim četama podvostručimo rad, da bi se njihov broj smanjio time, da bi prešle u red društava i da bi tako kao samostalne jedinice nastavile s još većim uočevljenjem svojih započetih radova. Proces čišćenja sokolskih vrsta od svih nepotrebnih pričes, privesaka i zapreka, a koji se ne prestanju i uobičajeno u vrlini, moramo da pospešimo i ubrzamo, da bi sto pre i što spomenjene pokročili daljnjim korakom napred.

Ne smemo medutim da zaboravimo i na još jednu činjenicu. Iz svih naime naših dosadašnjih prebrojavanja sokolskih pripadnika vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome po stranicu? Nikako! Ako želimo da zgradimo čvrstu budućnost, onda ne smemo takoder ni u tom pogledu da ostanemo pri dosadanju praksi, već baš korist sokolske organizacije imperativno nam nalaže velike dužnosti takoder i u tome pitanju. Organizaciji, koja je posvećana u našu dosadašnjih prebrojavanja, vidi se, da se ženskom pitanju po mnogim župama posvećuje premalo pažnje. Da li nam ne namice takoreći i prirodnim zakon, da moramo u ovom redu težiti za tim, da se u sokolskom duhu uzgaja sav narod? I da li da ostanu naše majke, sestre, uopće žene lepo pri tome

Rosija - Fonsier • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

Sednica Vibora češkoslovačkog Sokolstva

Na decembarskoj sednici raspravljao je odbor ČOS, koji, kako je poznato, predstavlja kod češkoslovačkog Sokolstva našu glavnu skupštinu, o mnogim važnim stvarima. Dnevni red obuhvata među ostalim i izveštaje i iscrpne referate tajnika, načelnika, načelnic, prosvetara i saveznog gospodara. Svakako najinteresantniji biće debata posle referata o samom sletu te o iskustvima koja su na njemu stečena. Kao zasebna točka dnevnog reda biće i rasprava o podeli čistog dobitka ove priredbe. ČOS se bavi misljom, da se sredstva postignuta ovim putem nekim drugim načinom opet povrate članstvu, pa je prema tome skoro sigurno, da će deo čiste dobiti svesokolskog sletu tvoriti osnovu novog fonda bratske pomoći ČOS. Pored nabrojenih točaka, o kojima će se raspravljati na ovoj sednici podaće svoje izveštaje svi savezni časnici, dalje posvećene razgovoru o priredbama ČOS u 1933 godini kako po telovežbačkoj, tako i po prosvetnoj i socijalnoj strani. Konačno ima odbor da odobri i proračun ČOS za iduću godinu. Izbori na decembarskoj sednici neće se obaviti, pošto spadaju u smislu pravila uvek u dnevni red preletne sednice odbora.

Stanje češkoslovačkog Sokolstva krajem 1931 god.

Statistika ČOS za 1931 godinu nije još u svim svojim potankostima zaključena, ali iz podataka kojima raspolaćemo, vidi se, da broj Sokolstva u Češkoslovačkoj nikako nije u padanju već baš naprotiv. Dok je ČOS brojilo krajem 1930 godine svega 661 tisuću 770 pripadnika svih kategorija, taj broj iznosi krajem 1931 godine 686 tisuću 926 lica, što znači porast za 25 tisuću 156 pripadnika. Češkoslovačko Sokolstvo brojilo je krajem spomenute godine 261.058 članova (1930 god. 256.350), 107.618 članica (103.113), svega dakis 368.677 (359.463) članstva, ta osim toga još 4401 vojnika — štipendista iz 49 župa. Broj članstava uvećao se prema tome za 9.213 lica i 4.401 vojnike. Moramo, međutim, konstatovati sasvim znatno opadanje broja naraštaja od ukupno 72.498 na 67.150; razlike iznosi dakis 5.348 naraštaja i to kod naraštajaca od 37.554 na 35.030 te kod naraštajki od 34.944 na 32.120. U tom pogledu oseća se još uvek upliv svetskog rata, a u vezi s time i smanjenje broja porodica, ali ipak starešinstvo ČOS stvorilo je zaključak, da će se na narednoj sednici odbora ČOS potanje raspravljati o ovoj činjenici te pokrenuti kod sviju župe i društava sve potrebno za što veće uvećanje broja naraštaja. Suprotno opadanju naraštaja moramo da registrišimo znatan porast broja sokolske dece. Celokupan broj dece iznosi je u 1930 godini 229.809 lica, a krajem 1931 godine 246.699, te se je dakle uvećao za 16.890 omladinskih pripadnika. Broj muške dece uvećao se za 7.110, a broj devojčica za 9.780.

Slovačka omladina i Sokolstvo

U časopisu slovačke omladine „Mlade Slovensko“ izšao je ovih dana veoma interesantan članak, potpisani od nekog J. Z. a s nazivom: „Slovačka, svesokolski slet i Tirš“. U njem se kaže: Ako je moguće nešto kritikovati u sokolskom pokretu u Slovačkoj, to je činjenica, da je u tačnijim sokolskim redovima još uvek nedostatan broj najširih slojeva slovačkog naroda. Moguće leži delomično kriticu i na samom sokolskom vodstvu, koje nije bilo kadro da pravilno razume i upozna slovački duh života, ali sigurno je da nose još mnogo veću kriticu vodeći činitelji samih Slovaka, koji do danas nisu uvideli, kako bi od velikog značenja bilo proširenje Tirševih sokolskih načela kod Slovaka, te od kolike bi to bilo koristi za jedinstveni i snajnički slovački narod i čitavu češkoslovačku državu. — Dalje opisuje u članku veličinu svesokolskog sleta u Pragu, govor o značenju Sokolstva općenito za narod i državu te konačno zauzima veoma energetičan stav protiv poznatog gesla slovačkih autonomista: »Slovenski, von se Sokola!« Naprotiv, pisac članka kaže, da je veoma besmisleno tražiti od Slovaka da istupe iz Sokola već je naprotiv potrebljeno, da svi Slovaci stupe u Soku, ako žele, da u Slovačkoj Sokolstvo ne bude više češko, nego slovačko. Samo stupanjem Slovaka u Soku može se slovačko pleme koristiti Tirševom naukom, te se dalje vaspitati u pravcu sokolske ideje. Pošto dolazi li Soku sa svojim idealnim namerama u Slovačku, onda se mora baš u korist slo-

vačke stvari odbaciti ona demagoška gesla, te postaviti baš protivnu tezu: Ko Slovak, taj Soko.

Razno iz češkoslovačkog Sokolstva

N sabor i svečanosti španskih gimnasta ČOS izaslaje kao zastupnika starešinstva br. dr. Miroslava Klingera i kao zastupnika načelnštva br. Jaroslava Šterca. Španski gimnasti sudjelovali su na ovogodišnjem svesokolskom sletu u Pragu pa izgleda, da će se uzajamne veze između Sokolstva i njih u budućem razvijati najpovoljnije. — Kod starešinstva je osnovan, kako smo već izvestili, poseban otsek za bratsku pomoć. Za pretsednika biran je brat Hrabač, za njegovog zamenika Ibrat dr. Šip iz Plznja, isto član starešinstva ČOS te s. Lasovska, koja trojica imaju zadatku da sproveđu rad otseka u život. — Kao i kod ženskog načelnštva tako je sada i kod muškog osnovana naročita komisija za letovanje, koju sačinjavaju neki članovi načelnštva, te pored njih još petorica braće iz raznih društava, koju su već uspešno sproveđena nekoliko letovanja i stekla u tom pogledu mnogo iskustava. — Češkoslovačko Sokolstvo stupilo je ponovo u dodir sa češkoslovačkim smučarskim savezom u pogledu saradnje. Spomenuti savez bio je prvi medu sportskim udruženjima, koji je već odavna podržavao žive veze sa sokolskim redovima, a sada se radi samo o tome, kako bi se ove veze što više produbile i pojačale. — Sokolsko društvo Brno I proslavilo svoju 70. godišnjicu u prvom redu sa svojom sokolskom izložbom od 1 do 8 decembra o. g. u svom sokolskom domu. Ostale svečanosti počinju 3 decembra svečanom pretstavom Smetanine »Ljubuš« u bivšem zemaljskom kazalištu, onda će se u nedjelju 4 decembra održati vanredna svečana glavna skupština društva u velikoj dvorani društvenog stajiona, gde će govoriti o historijatu društva br. František Zapletal. Uveče istog dana društvo će prirediti u velikoj dvorani na svom uzornom stajionu svečanu telovežbačku akademiju s biranim programom, gde će se razdeliti svim takmičarima društva koji su učestvovali na svesokolskom sletu diplome. — Savezni predsjednički zbor ČOS, t. j. načelnštvo i zbor župskih načelnika, zaključili su na poslednjem svom zboru, da se u narednoj 1933 godini neće održati savezne utakmice u odbojci, koškovi, hazaeni, te tenisu i to zbog sadašnjih veoma teških ekonomskih prilika. Nije isključeno, da će sličnu odluku doneti i ženski predsjednički zbor ČOS. Svakako pak održće se utakmice u ovoj struci po društvenim i župama, a župama se preporuča, da sproveđu i međužupске utakmice. — Kao s drugim sportskim zavezima, tako je ČOS stupila u dodir i s Češkoslovačkim plivačkim savezom u svrhu zajedničkog rada. Izgleda, da će stvarni sporazum stupiti na snagu već 1 januara 1933 godine.

Za budućnost Tirševih igara

Tirševe igre, izvedene ove godine onako lepo u Pragu na sam dan Tirševog rođenja po ČOS i Češkoslovačkom amaterskom sportskom savezu, ponukale su mnoge izmedu sokolskih i sportskih pisaca, da su izrazili želju da bi se one ponavljale svake godine ili bar svake druge godine. U »Sokolu« glavnoj sokolskoj reviji, napisao je na uvodnom mestu štabni kapetan Plihta veoma značajan članak o prvim igrama te je kritički nabrojio sve dobre i slabe strane ovogodišnje izvedbe. On je mišljenja, da je sada nastupio čas, da se već sve pripremi za narednu priredbu ovih razmera, a isto tako drži, da bi bilo dovoljno, kad bi se priredivale Tirševe igre svake druge godine.

Najstariji vežbač na svesokolskom sletu

Svojevremeno smo doneli, prema češkim sokolskim listovima, noticu, da je na svesokolskom sletu u Pragu ove godine vežbač članske proste vežbe brat Vratislav Očenaš iz Heržmanovog Mesteca. Kako sada izveštava »Vestnik sokolskih« nije, kao najstariji vežbač spomenuti brat, već br. František Kracík iz Sokolskog društva Horni Ružodol kraj Liberec u Sokoljkoj župi Ježedski. Bratu Kracíku je sada 76 godina, vežbač već 46 godina, zamenik je starešine u svom društvu već 26 godina, a predsjednik već 28 godina. Na sletu je vežbač pored propisanih vežbi za stariju braću još i dva puta vežbe za mladu braću u redovima svojeg društva. Kada je u užem brat-

skom krugu pre godinu dana proslavio svoju 75 godišnjicu, izrekao je »skromnu želju« da će se na svaki način zadržati među Sokolima još do svoje stogodišnjice.

40 godišnjica Sokola u Berlinu

Naredne godine proslavice češkoslovačko Sokolstvo u Berlinu u 40. godišnjicu svog rada. Tom prilikom održće se i utakmice za prelazni perhar češkoslovačkog poslanika u Berlinu, dr. Hvalkovskog. Već se sada spremaju sva češkoslovačka sokolska društva u Nemačkoj, kojih imade nekoliko, da zajedno s jubilarom dobroj proslave ovaj jubilej. Za sada su prijavljena društva Berlin, Hamburg, Dresden, Lajpcig, Città i Minhen.

Priredbe poljskog Sokolstva u 1933 god.

Starešinstvo Poljskog sokolskog saveza zaključilo je da na svojim sednicama u Varšavi da se održi u narednoj godini nekoliko pokrajinskih sletova. Tako će prirediti Malopoljska pokrajinska župa (dzjeljica) svoj pokrajinski slet u Lvovu na 1 i 2 jula, dalje Velikopoljska dzjeljica 29 i 30. junja, za koji još nije određeno mesto. U Lvovu će se obaviti istovremeno sa sletom i savezne međusobne utakmice svih kategorija. Savezni slet, dačice sive poljski slet, određen je za 1935 godinu u Varšavi. — Iz ovih zaključaka vidi se prvi put u javnosti sistematski rad poljskog Sokolstva. Dol su do sada savezni centralni tehnički organi uložili mnogo naporu u razne prednjačke škole te na taj već prokušani način osigurali organizaciji što veći broj prednjačaka, počinje s pokrajinskim sletovima istupanje poljskog Sokolstva u većim razmerama. Držimo, da će naredni sive poljski sokolski slet svakako pokazati u samoj prestonici svu snagu i energiju poljskog Sokolstva, što će mnogo doprineti za što veće produbljenje sokolske misli među braćom Poljacima.

(Nastavak sa 1. str.)

i naroda. — Iz ovog razloga Tirš je uputio svoj poziv čitatovom narodu, da se učvrsti i da na taj način postane otporniji protiv smanjenja životnih snaga i sposobnosti, da se tako ojača za borbu protiv svojih neprijatelja. I baš u tome je sadržana sva lepota i uvjerenost sokolske misli, što hoće da vaspitava čoveka k stalno boljem životu. Ideja s ovakvom zamernim pravcem ne može više da umre; sama njena potpunost traži, da se programski priлагodi dnevnim potrebama.

Na osnovu Tirševe baštine nama je omogućeno da izgradimo jedinstveno životno naziranje, da formiramo načela o odnosu čoveka prema čoviku, porodicu, društvu, državi, narodu, češtanju. Protiv neznanja i konzervativizma vodimo borbu čišćenjem duha; protiv zla i nasilja, protiv sviju nedaka i nepravda propovedajmo zakon većite žive ljubavi.

»Večiti pokret — večito nezadovoljstvo« — prema čemu mora da se bez prekida narod vaspitava za nove ciljeve, i to bez sustajanja, da tako istorija ne bi preko njega prelazila da. Telesnom i duhovnom disciplinom odgojio je Tirš iz slabog naroda nov narod, koji je izveo svoje oslobođenje; putem sokolskog vaspitanja biće naš narod voden dalje k tome, da svoju slobodu i obezbedi, utvrdi i da nastupi put za svoju bolju budućnost. I tada će se obistinuti i Tirševa izreka: »Što Čeh — to Sokol« — Razume se, samo onaj Čeh, koji čitava svoju osobinu, sve svoje snage i sposobnosti, svoju dušu, razum i srce daje potpuno u službu, otadžbinu, narodu i državi. Svaki mora da zna, zašto je na svetu te mora vazda da bude čvrsto na svom mestu, i to zato, da se u svom nastojanju za upotpunjivanjem što moguće više približi onima, o kojima je kao nosiocima kulture i vodama Tirš kazao: Blago narodu, koji rađa mnogobrojne takove slike, s isto velikim darovima duha i srca, s istom dubinom želja, s istom svestranosti i razglednošću, radini, nemorni, nesebični, celi i celi svoji, jednog kova, svu skroz i skroz bitno narodni — a samo po svojoj slavi svetski.

Saradnja Sokolstva s Jugoslavijom i prosvetnim filmom

Film u prosvetnoj akciji je vrlo pomalo sredstvo. Zbog toga Prosvetni odbor Saveza SKJ posvećuje punu pažnju toj vrsti prosvetnog rada, pa je, da bi unapredio prosvetni rad pomoću filma i da bi drugim prosvetnim ustavovama pomogao, zaključio da što intimirije saradjuje s Jugoslovenskim prosvetnim filmom, uveren da će ta saradnja doneti koristi i jednoj i drugoj prosvetnoj ustanovi, a pogotovo da će od te saradnje imati koristi sokolsko članstvo.

Sokolska izložba u Beogradu

K osvrtu na Sokolsku izložbu

Odeljenje naše najmlade župe — Varaždin

Naša lepa Sokolska izložba u Beogradu tokiko je velika i opsežna, a da bi se o njoj moglo onako nasumice da doneše jedan iscrpnji i temeljitiji prikaz, koji bi mogao da predloži što verniju njenu sliku, i kao celine i opet o svim pojedinim odeljenjima, bilo savremenim ili svih pojedinim župama. Pogotovo bi to bilo težje da se, onako na brzu ruku, taj prikaz prošara nitima jedne objektivne kritike, držeći se načela, da ništa nije savršeno i bez mane, i da sve što je učinjeno i postignuto, da se sve to dade izvesti još lepše u boji, kako nisu to i učeli naš neumri učitelj dr. Miroslav Tirš. Stoga i naš članak »Kroz dvoranu...«, u poslednjem broju našeg lista, bio je, u kratkoći vremena, samo letišni osvrt i u toku, da se ponešto nadopuni opis obilaska pojedinih delova naše izložbe od Nj. Vel. Kralja i Nj. Vis. Prestolonaslednika. Međutim i taj letišni osvrt nije mogao radi skupine naše izložbe da se objavi u celini, pa se, načlost, nerado moralo mnogo toga da prikrati.

Ali jedno ipak međutim ovde, naknadno, ne možemo da propustimo, što iole pozornjem motrioci izložbe i poznavaoču našega Sokolstva ne može da izbegne oku, a to je odeljenje Sokolske župe Varaždin. Od svih ostalih župa i s pravom se očekivalo, da će obziru na svoj duži period života i rada, zaista bogato i pregledno urediti svoja izložbenja odeljenja. Kod njih radilo se samo o shvaćanju značaja ove izložbe i, u drugu ruku — ukoliko su tu dopustile razne prilike i mogućnosti, koje su većinom samom motrioci i nepoznate — da svoja odeljenja izložbe i, u drugu ruku — učinjaju matično društvo Varaždin. Načito je vredno spomenuti pravila »Varaždinske Sokole« iz 1877 god., slike natecatelja sa svesokolskog sletu u Zagrebu 1906 god., pojedine kategorije članstva (napose i prve članice u svečanim odorima) iz 1902 pa do 1906 god., razvizi prve vrbice 1904 god., pohod »Hrvat. Sokola« iz Varaždina i »Murskog Sokola« iz Ljutomera prigodom Vrazove proslave u Cerovcu 1905 god., slike jednoga od najistaknutijih sokolskih predstavnih radnika, pok. Pere Magdića, zbirku značaka, a zatim slike raznih kategorija društva od 1919 pa sve do 1932 god. te veći broj diploma, pozivnica, plaketa i t. d. Da je bilo više mesta, bili bi i razni plakati, od kojih imade nekoliko vanredno zanimivih, napose, koji su izradeni rukom, dok geografska karta župe, koju je župa poslala još za praksi slet, nije se mogla kod Saveza pronaći.

Ovo nekoliko redaka našoj najmladoj posestrini na daljinu i jaču posudu i potstrek za rad oko učvršćavanja i širenja naše sokolske i nacionalne misli.

Izmene i dopune u pravilnicima za savezni i župski tehnički odbor

Sve sokolske župe i društva izveštavaju se, da je VII sednica izvršnog odbora Saveza SKJ prema predlogu savezne glavne godišnje skupštine donela sledeći zaključak:

1) U pravilniku za savezni tehnički odbor: (vidi knjigu »Organizacija« strana 162):

da se u 5 začelu stavi van snage čitava rečenica koja glasi: »Kao i druge otske, imenuje i razrešava takoder i ove savezne načelnštvo i propisuje im prav

pozove s okrećnicom sve župe, da izveste Savez o tim priredbama. Na sednici Saveza Slovensko Sokolstvo raspravljalo je također i o budućim sokolskim sletovima, a pogotovo o pokrajinskom sletu god. 1933 u Ljubljani, koji se prireduje također u vezi za 70 godišnjicom Sokolstva na našem Jugu.

Smučarska takmičenja, koja će se prirediti mjeseca februara 1933 kao uvod u pokrajinski slet, vršiće se,ako se budu prijavila za ta takmičenja barem 3 sokolske saveze, pod nazivom "Smučarska takmičenja Sveslovenskog Sokolstva."

Br. načelnik je izvestio, da je priustvovan takoder i zboru župskih načelnika ČOS, koji se odbržavao istovremeno sa sednicom SSS.

Sazvana je sednica načelnštva Saveza SKJ za subotu dne 26 t. m. u Ljubljani u prostorijama Jugoslovenske sokolske matice u 3 sata po podne. Za naredni dan, t. j. za u nedelju dne 27 t. m. u 9 časova pre podne sazvana je sednica šireg TO za pokrajinski slet u Ljubljani 1933 god. Nakon te sednici pokazaće se proste vežbe svih kategorija određene za taj pokrajinski slet, osim vežba za decu, koje još nisu sastavljene.

Svi otseci saveznog TO po svakoj sednici treba da sastave zapisnik do-

tične sednice, umnožiti ga i porazdeliti među članove saveznog TO, da budu na taj način pravovremeno obavešteni o svim predlozima odnosno zaključima, pre nego što se bude o njima raspravljalo i odlučivalo pred saveznim TO.

Za župske ispite, koji će se vršiti u Novom mestu dne 3 i 4 decembra t. g. određuje se za predsednika ispitne komisije br. Jakob Jesih, a za Čelje dne 11 decembra br. Jože Smertnik.

Brata dr. Viktora Murnika, koji je autor članskih prostih vežba iz svesokolskog sleta u Ljubljani god. 1904, umolice se za dozvolu, da bi moglo starije članstvo izvoditi te vežbe na pokrajinskom sletu u Ljubljani 1933 godine.

Ispiti za smučarstvo vršiće se dne 27 i 28 novembra 1932 g. u Ljubljani u prostorijama Jugoslovenske sokolske matice (Narodni dom), nadalje dne 11 decembra 1932 u Celju (Narodni dom), te dne 18 decembra u Jesenicama (Sokolski dom). Za predsednika ispitne komisije određuje se br. Dušana Podgornika, a za ispitivača brata Antona Buh i Augusta Ravsekara.

Neobavezni sastanci članova saveznog TO biće održani u prostorijama Jugoslovenske sokolske matice (Narodni dom) svaki dan od 4.30 do 6 časova u veče.

razne igre. Pored ovoga posvećeno je po jedno popodne u leti raznim granama luke atletike i plivanju, a zimi smučanju i klizanju na ledu. Svake zime se za vreme pogodnih snežnih prilika na četvrtak održavaju za decu celodnevni smučarski tečajevi na bregu Živin a la Peli. Sličan je telesni uzgoj i za devojke, samo što se kod njih više gaji ritmika, a izostavlja sve one vežbe, koje ne odgovaraju konstrukciji i organizmu devojaka.

KRONIKA

465 godišnjica Mostara. Godine 1466 zauzeli su i porušili Turci Blagaj, poslednji slobodni hercegovački grad i dotadnje sedište bosanskih kralje-

va, od kojih je poslednji bio Stjepan Tomašević. Već krajem iste godine počeli su s gradnjom novog glavnog grada, tako da je godine 1467 već postojao Mostar. U dubrovačkom arhivu po prvi put se spominje Mostar u godini 1474, dakle sedam godina kasnije.

Jubilej brnskog kazališta. Ove godine slavi Narodno kazalište u Brnu 50 godišnjicu svog opstanka. Brnsko kazalište bilo je prvo kazalište na svetu, koje je bilo potpuno osvetljeno električnom i imalo svoju vlastitu električnu centralu. Čitavu električnu instalaciju izvelo je Edisonovo električko društvo, jer u ono doba Evropa još nije imala odgovarajućih tvornica.

70 godišnjica Gerharta Hauptmana. Dne 15 o. m. proslavljenja je u Nemačkoj, pa i u inozemstvu, 70 godišnjica rođenja najvećeg savremenog nemackog pesnika i piska Gerharta Hauptmana. Radio se u Nemačkoj Sleziji pod Krkonošima. Hteo se posvetiti kiparstvu, ali brzo prelazi na poeziju. U 27 godini već ga vidimo u literarnom svetu sa svojim prvim dramatskim delom: »Pred izlaz sunca«. Ove godine napisao je novo svoje dramsko delo: »Pred zapad sunca«, u kojem se očituje još njegovu punu pesničku snagu. Dug je niz njegovih drama i skoro sve su prevedene na strane jezike iigrane po svetskim scenama, pa je time prešao granice svoje otadžbine i postao svojina čitavog kulturnog sveta.

Renovirana »Opera komik« u Parizu. Poznata pariška »Opera komik«, koja je bila po stilu i uredenju jedna od najponosnijih pozorišnih zgrada Pariza, sada je novo renovirana, nego i delomično pregrađena, tako da su skoro svi nedostaci otpali. Da je oprema sjajna, o tome ne treba ni govoriti, pa je »Opera komik« danas najluksuznije pozorište Pariza.

Usud ruskog pisca emigranta. U bolnici u Beču umro je 13. o. m. od posledica bede i gladi ruski pisac i prečnici poznati žurnalist Vasilije Petrov. Nakon revolucije i on je s hiljadama intelektualaca ostavio svoju otadžbinu, a poslednje godine preživljao se kao kolporter novina.

IZ ŽUDA I DRUŽTAVA

Župa Banja Luka

SOKOLSKO DRUŠTVO BANJA LUKA

Otkriće spomenika Petru Kočiću

U nedelju 6. o. m. otkriven je na najsvećaniji način prvi spomenik u ovom kraju — Petru Kočiću, narodnom tribunu, revolucionaru i književniku, u prisutnosti izaslanika Nj. Vel. Kralja, bana Vrbanske banovine, te izaslanika brojnih društava iz mesta i sa strane.

Sokolsko društvo Banja Luka prisustvovalo je ovome otkriću korporativno sa svima svojim kategorijama i to u odorama bilo je: 2 članice, 23 člana, 25 ženskog i 20 muškog naraštaja, a ostali u građanskom odelu. Osim toga ovoj svečanosti prisustvovala je Sokolska četa Opšteča sa 19 i Sokolska četa Sljivno sa 16 članova, koja je ujedno položila venac na spomenik s natpisom: »Sokolska četa sa Zmijanom — Petru Kočiću. Obe čete su bile u lepim narodnim nošnjama svoga kraja.

Svečanost je počela pomenom Petru Kočiću u ovlašćenoj srpsko-pravoslavnoj crkvi. Zatim je predsednik društva »Zmijanje«, koji poduzeo ovaj spomenik, gospodin dr. Vaso Glušac, održao prigodan govor o životu i radu, te značaju Petra Kočića, pa je spomenik otkriven i predan gradskoj opštini na čuvanje. Iza g. dr. Glušca govorio je još ban Milosavljević, položivši također venac, a zatim brojni pretstavnici društava i prijatelj pok. Kočića. Položeno je oko 100 venaca, koji su pokrili postolje spomenika. U ime Saveza SKJ položio je brat dr. Stevan Moljević, kao izaslanik Saveza, krasan venac na Kočićev spomenik.

Spomenik su izradili gg. Antun Augustinić i Ivan Raduš, umetnici iz Zagreba, veoma lepo i precizno, a prestatvila Kočića u stavu govornika.

SOKOLSKO DRUŠTVO BANJA LUKA

U ponedeljak 14. o. m. održana je plenarna sednica uprave Sokolskog društva Banja Luka, na kojoj su podneli svoje referate voditelji pojedinih sekcija.

Br. statističar referisao je o stanju članstva u društvu koncem oktobra meseca. Prema tome referatu društva ima 262 člana i 77 članica, od toga 18 vežbača i 3 vežbačice. Naraštajno odeljenje ima 42 naraštaja i 20 naraštajki.

U diskusiji, koja se je iz tog razvijala, konstatovano je, da je to odviše mali broj za matično društvo župe. Ovome bez sumnje lošem stanju društva krivo je nepodesnos sadanje vežbaonice (sala Učiteljske škole), koja je vrlo udaljena i nema nikakvih sporednih prostorija u kojima bi se mogao razvijati ostali rad društva. Osim toga u građanstvu i medu omiljanim zavladala je takva indolencija i nemar za podizanje fizičke snage naroda, da to mora zabrinjavati. Zaključeno je, da se posveti veća pažnja vežbačem članstvu i da se ovome zlu stanju na kraj.

Br. prosvetar izvestio je, da je u prošlom mjesecu održano 7 govorova pred vrsnom. Pripreme za proslavu prvog decembra su toku, ali obzirno na to da se rad Prosvetnog odbora nije mogao razvijati kako treba, biće i ova proslava skromnija nego prošlih godina.

Mnoge sekcije, kao pevačka i tamburaška, ne mogu da rade, jer nemaju potrebnih prostorija. Pozorište lutaka je u osnivanju. Glave za lutke se izgraduju i biće sve do konca o. g. do gotovljene, pa se nuda, da će pozorište lutaka sledeće godine početi radom. Prosvetni odbor je organizovao toku ovog meseca dva javna predstavljana za šire svoje članstvo i građanstvo, koje je održao u dvorani Narodnog pozorišta brat dr. Vlado Dvorniković o veoma zanimljivim temama i to: 1) Karakterologija, nova nauka za poznavanje tipova ljudi. To je sinteza najnovijeg rada nemačkih i engleskih psihologa i 2) »Životna filozofija modernog čoveka i principi za ophodenje s ljudima«.

Svi su izveštaji primljeni na značaje. — M. H.

SOKOLSKO DRUŠTVO DVOR

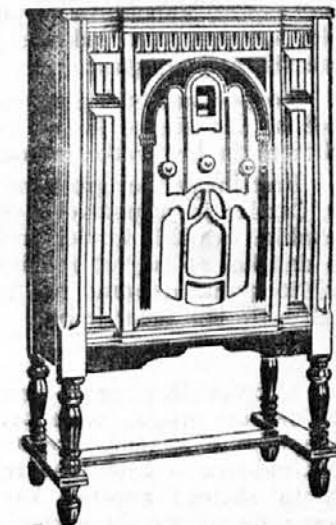
Pripreme za proslavu ovogodišnjega sokolskoga i narodnoga praznika, dana ujedinjenja, otočelo se u našem društvo još početkom meseca septembra o. g. te su sve kategorije, koje će istupiti u potpunom broju svoje vežbe uvežbale i spremile se za veliku svečanu akademiju, koju će prirediti naše društvo toga dana.

Na večernjoj akademiji naš naraštaj i deca odigraće pozorišnu igru u 4 slike »Dobrotvor«, muška i ženska deca odvežbaće zajedničke vežbe »Ta-

!

ISKUŠAJTE
GA
PRIJE
KUPNJE

!

NOVI

„HIS MASTER'S VOICE“

superheterodyn
američki

RADIO APARATI

svakako će Vas u pogledu

KVALITETE i

CIJENE

iznenaditi

Prodaju vrše isključivo autorizirani trgovci

His Master's Voice

THE
GRAMOPHONE
COMPANY
LIMITED

mo daleko», dok će naraštaj muški i ženski istupiti s posebnim točkama, članovi i članice radiće zajedničke vežbe (petorku), te članovi svoje proste vežbe.

Prvi decembar ove godine u našem malom mestu očekuje se s velikom razdobljenosti, jer će toga dana naši mешani videti rad i uspeh našega društva kroz vreme od 3 meseca. Pogotovo se tomu danu veselo roditelji našega naraštaja i dece, jer će tada prvi puta imati prilike da vide svoju decu na pozornici.

Tamburaška sekcija počela je da uvežbava pojedine igre određene za tu večer, a pevački zbor će otpevati našu državnu himnu i još neke točke.

Program za proslavu 1 decembra utvrđen je ovako:

1) Govor brata starešine dra Branka Baraća, nar. poslanika; 2) Državna himna; 3) »Dobrotvor«, igrokaz u 4 slike (izvode naraštaji i deca); 4) »Petrovka«, izvode članice i članovi; 5) Vežbe ženske i muške dece »Tamo daleko«; 6) Pesma; 7) Vežbe ženskoga naraštaja, 8) Vežbe članova; 9) Vežbe muškog naraštaja; 10) Recitacija »Nad grobovima pomrlih junaka«.

Na dan 1 decembra određen je skup svega članstva u sokolskom domu te zajednički polazak u crkvu, a posle toga održaće govor brat starešina dr. Branko Barać. Nakon toga obaviće se zaključni novoupošteni članovi, a zatim zajednička sednica upravnog i nadzornog odbora. — Lj. B.

Župa Beograd

ZUPSKO SVEĆANO SOKOLSKO VEĆE

Na dan otvaranja Sokolske izložbe priredila je Sokolska župa u Beogradu svećano Sokolsko veće u velikoj dvorani Sokolskog društva Beograd I. Ovom svećanom Sokolskom većeru prisustvovali su pored braće iz uprave Saveza i skoro svih starešina sokolskih župa te mnogobrojnog članstva beogradskih društava još gg. Ž. Lazić, min. unut. dela, R. Flider, poslanik bratske Češkoslovačke Republike i predstavnik poljskog poslanstva.

Vojna muzika otsvirala je sokolski marš i time je počelo svečano veće. Iza ovoga je starešina župe kratkim govorom pozdravio prisutne osvrnuvši se na dogodaj, čiju dvadesetogodišnjicu sada slavimo. Nakon himne, br. prosvetar župe, u veoma lepo razloženom i dokumentovanom govoru, izneo je značaj balkanskog rata. Vojna muzika je iz ove odsjekove otsvirala »Hej Sloveni« što su svi prisutni stojeći salušali.

Muški naraštaj Beograd V vežbao je sastav nepoznatog autora: »Junak iz Like dosti slab« a također i muzička kompozicija »Različnost« izvedene po m. naraštaju Beograda I veoma je lep i dobar sastav. Steta što nije isto tako i izveden. — Br. Stevan Žukula recitovao je četiri pesme: sve od Al.

Župa Celje

SOKOLSKO DRUŠTVO HRASTNIK

Sokolsko gledalište je pričelo letošnjo sezonu u znanimenju ponavljanja. Prejšnji mjesec je bila odigrana Golarjeva burka »Dve neveste«, u nedjelju 20. t. m. pa so peti peto reprozito »Treva vaških svetinj«, in to pot. s gosti iz Krškega. (Prvotno so bili napovedani Kranjčani). Gosta sta kreirala vlogi učitelja in županove hčere. Prvo je igral br. Rak, drugo pa s. Valandova. Gosta sta rutinirana igralca rasla in u drugem dejanju zrasla tako, da sta bila pri odprtih sceni nagrajeni z velikim aplavzom.

Rakov učitelj je fin, elastičen in popolnoma naraven — neprekosljiv!

